Druk BRM nr **58**/2015
Projekt z dnia 16 kwietnia 2015 r.

UCHWAŁA Nr .....
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia .....

w sprawie skargi p. na działanie Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz.183), Rada Miejska w Łodzi

uchwala, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. uznaje się za zasadną.
2. Skarga jest zasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2.1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.
2. Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Łodzi do poinformowania Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi o sposobie usunięcia przyczyn, które spowodowały zasadność skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz Kacprzak

Projektodawcą uchwały jest
Doraźna Komisja ds. Transportu
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Doraźnej Komisji
ds. Transportu
Rady Miejskiej w Łodzi
Bartosz Domański

16.04.2015 r.

UZASADNIENIE

W dniu 17 marca 2015 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga p. w sprawie nienależytego załatwienia przez Prezydenta Miasta Łodzi wniosku o zmianę organizacji ruchu na skrzyżowaniu ulic Wólczańskiej i Zamenhofa w zakresie sygnalizacji świetlnej.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi:

W toku rozpatrywania skargi stwierdzono, że odmowna odpowiedź na wniosek nie została udzielona poprawnie w zakresie:

1. Udzielenia odpowiedzi przez organ uprawniony – Prezydent Miasta Łodzi jako organ, do którego kierowany był wniosek i jako ustawowy zarządca drogi był organem właściwym do rozpatrzenia wniosku Skarżącego i jako taki zobowiązany był do zebrania koniecznych do załatwienia wniosku informacji i do udzielenia odpowiedzi na wniosek. Delegowanie uprawnień zarządcy drogi nie jest jednoznaczne z delegowaniem uprawnień do rozpatrywania wniosków. Co więcej, nawet gdyby uznać, że Prezydent nie był organem właściwym do rozpatrzenia wniosku, wnioskodawca winien być w trybie art. 243 kpa powiadomiony o przekazaniu sprawy innemu organowi, co nie miało miejsca.
2. Formy odpowiedzi – wniosek został skierowany w formie pisemnej, odpowiedzi udzielono wyłącznie w formie elektronicznej – skanu oryginalnego pisma, tymczasem art. 238 § 1 w zw. z art. 247 kpa przewiduje, zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, przy czym zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. Oznacza to, że poinformowanie Skarżącego o sposobie załatwienia wniosku poprzez skierowanie do niego korespondencji mailowej nie było prawidłowe.
3. Terminu udzielenia odpowiedzi – wniosek Skarżącego został złożony 23 stycznia 2015 r., odpowiedź o jego rozpatrzeniu została udzielona 2 marca 2015 r. Zgodnie z art. 244 § 1 w zw. z art. 237 § 1 kpa organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powinien załatwić go bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca. Nadmienić należy, iż w przypadku wniosków nie ma zastosowania art. 237 § 4 w zw. z art. 36-38 kpa, na podstawie których dopuszczalne jest przedłużenie terminu załatwienia sprawy do 2 miesięcy.
4. Uzasadnienia odmownego rozpatrzenia wniosku – wnioskujący zgłosił szereg argumentów merytorycznych, dążących do wykazania pogorszenia zaspokojenia potrzeb pieszych jako części użytkowników ruchu. W myśl art. 247 w zw. z art. 238 § 1 kpa odmowne rozpatrzenie wniosku wymaga uzasadnienia faktycznego i prawnego. Tymczasem organ, udzielający rozpatrujący wniosek ograniczył się do powołania na bliżej nieokreślone niezgodności z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach, nie wykazując istnienia niezgodności poprzez przytoczenie lub wskazanie konkretnych przepisów rozporządzenia i właściwego załącznika do rozporządzenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, skargę uznaje się za zasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

PRZEWODNICZĄCY
Doraźnej Komisji
ds. Transportu
Rady Miejskiej w Łodzi
Bartosz Domaszewicz